

jednotlivých přifařených obcí a členů budoucí farní obce ne.-ské, jeví se tento závěr logicky pochybeným, poněvadž st-lka právě se domáhala toho, aby bylo vysloveno, zdali nyní, t. j. pokud nynější právní stav trvá, trvá povinnost platiti kostelní konkurenční přirážky. O tomto návrhu odvolání žal. úřad nerozhodl. Podle § 82 vl. nař. č. 8/28 platí předpisy hlavy II. a IV. tohoto nař. obdobně i pro odvolací řízení. Podle hlavy IV. § 69 tohoto nař. pak má výrok rozhodujícího úřadu úplně vyřídití projednávanou věc i všechny návrhy strany, jakož i případnou otázku nákladů řízení. Tím, že žal. úřad nevyřídil návrhy odvolání úplně, dopustil se podstatné vady řízení, která vedla nss k tomu, že zrušil nař. rozhodnutí v tomto bodě podle § 6 zák. o ss.

Č. 10.388.

Řízení správní. — Samospráva obecní: * Odvolání z rozhodnutí okresního úřadu, které tento úřad vydal jako stolice odvolací ve věci obecní, podati jest dle § 76 správ. řádu č. 8/28 u úřadu okresního.

(Nález ze dne 2. března 1933 č. 3703.)

V ě c: Filip F., Lenka W., Max D. a Sidonie F. v Niře proti zemskému úřadu v Bratislavě o dávku z přírůstku hodnoty nemovitostí.

V ý r o k: Stížnost Maxe D. a Sidonie F. odmítá se pro nepřipustnost; k stížnosti Filipa F. a Lenky W. zrušuje se nař. rozhodnutí pro nezákonnost.

D ů v o d y: Platebním rozkazem starosty města Nitry ze 17. února 1930 byla vyměřena dávka z přírůstku hodnoty nemovitostí Filipu F. a Lence F., provdané W., z převodu nemovitostí dílčí smlouvou z 15. srpna 1927, o čemž byli vyrozuměni také nabyvatelé Max D. a Sidonie F. Odvolání podané zciziteli i nabyvateli obecní zastupitelstvo zamítlo usnesením z 28. dubna 1930. Dalšímu odvolání okresní úřad rozhodnutí z 22. června 1930 vyhověl, rozhodnutí obecního zastupitelstva, jakož i platební rozkaz z věcných důvodů zrušil a vyslovil, že Filip F. a Lenka W. dávkou povinni nejsou. K tomu připojil poučení, že proti tomuto výměru možno podati odvolání do 15 dnů u okresního úřadu k zemskému úřadu v Bratislavě.

Proti tomuto rozhodnutí, jež bylo jí doručeno 27. června 1930, obec Nitra podala odvolání adresované zemskému úřadu u obecního úřadu dne 11. července 1930. Okresní úřad odvolání to rozhodnutím z 28. července 1930 odmítl jako opožděné, poněvadž napadnutý výměr byl obci doručen 27. června 1930, obec však proti němu podala svoje odvolání u okresního úřadu teprve 14. července 1930, tedy 17. den, přesto, že napadnutý výměr obsahoval řádné poučení o opravném prostředku.

V odvolání z tohoto výměru žádala obec, aby okresní úřad buď sám rozhodnutí své změnil a odmítnuté odvolání zemskému úřadu k meritornímu rozhodnutí předložil, anebo toto podání jako odvolání před-

ložil zem. úřadu, na nějž podatelka vznáší žádání, aby výměr okresního úřadu z 28. července 1930 byl zrušen a odvolání města Nitry z výměru z 22. června 1930 jako včas podané meritorně bylo vyřízeno. Okresní úřad obojí žádost zamítnul rozhodnutím z 2. září 1930. K dalšímu odvolání obce žal. úřad vydal nař. rozhodnutí z 20. října 1930, kterým »odvolání obce Nitry podanému proti výměru okresního úřadu v Nitře z 22. VI. 1930 vyhovuje, a, zrušuje tento výměr, ukládá okresnímu úřadu, aby meritorně rozhodl o odvolání města Nitry«. V důvodech se praví: Žal. úřad, uvažuje o odvoláních proti výměrům z 22. VI. a z 28. VII. 1930, dospěl k tomu názoru, že okresní úřad protizákonně jednal, když výměrem z 28. VII. odvolání obce proti výměru okresního úřadu z 22. VI., podané u obecního úřadu v zákonné lhůtě, zamítl na tom základě, že výměrem tímto byla strana poučena, aby podala odvolání u okresního úřadu do 15 dní, a — když podala je u obecního úřadu a odvolání došlo k okresnímu úřadu až 17. den, — že došlo opožděně. Tento důvod neobstojí, t. j. není kryt zákonem. Jak § 5 zák. čl. XX: 1901, tak i § 76 vl. nař. č. 8/28 výslovně stanoví, že »Odvolání třeba podati vždy u úřadu, který ve věci rozhodl v I. stolici.« Nesporno je, že v daném případě rozhodoval vyměřující úřad obce v I. stolici; starosta obce Nitry jednal tedy zákonně, když odvolání podané proti výměru okresního úřadu v Nitře z 22. VI. 30 podal u obecního úřadu. Okresní úřad jednal proti smyslu zák. čl. XX: 1901, § 5, i proti vl. nař. č. 8/28 se provinil, když strany poučil, aby podaly odvolání u okresního úřadu. Se zřetelem na tyto zák. předpisy jednal okresní úřad nesprávně, když výměrem z 28. VII. 30 odvolání obce zamítl jako opožděně podané, a nesprávně jednal i tehdy, když výměrem z 2. IX. 30 nevyhověl žádosti obce ohledně změny svého nesprávného výměru z 28. VII. 30, následkem čehož musel zemský úřad jak výměr z 28. VII. 30, tak i výměr z 2. IX. 30 okresního úřadu zrušiti a uložit meritorní projednání odvolání města Nitry.

Stížnost do tohoto rozhodnutí podali jak zcizitelé, tak i nabyvatelé.

Stížnost nabyvatelů Maxe D. a Sidonie F. jest nepřípustna podle § 2 zák. o ss. — — —

Dříve než mohl nss jednati věcně o stížnosti Filipa F. a Lenky W., musil si objasniti obsah nař. rozhodnutí.

Žal. úřad v důvodech nař. rozhodnutí uvádí, že prve než by zemský úřad uvažoval o meritu odvolání, podaného obcí z výměru okresního úřadu z 22. VI. 30, musí rozhodnout o odvoláních obce podaných proti výměrům z 28. VII. a 2. IX. 1930. Na to zabývá se těmito výměry, a uznávaje je nezákonnými vyslovuje, že výměry tyto zrušuje. Tím vyslovuje tedy, že odvolání obce podané z prvního výměru okresního úřadu jest pokládati za podané včas, a že jest o něm rozhodnouti meritorně. Enuntiát nař. rozhodnutí skutečně také zabývá se tímto odvoláním, vyhovuje mu a výměr okresního úřadu z 22./VI. 30 zrušuje. Podle této první části enuntiátu bylo by tedy očekávati, že zemský úřad — když šlo přece o odvolání z výměru okresního úřadu, o němž meritorně rozhodovati mohl toliko zemský úřad a nikoliv úřad okresní — ze závěru, k němuž došel na konci svého odůvodnění, vyvodí důsledek, a že v důvodech zaujme věcné stanovisko k meritu sporu. To se ovšem nestalo, žal. úřad

v důvodech zabývá se pouze odvoláními obce z výměrů z 28./VII. a 2./IX. 1930, a podle druhé části enuntiatu ponechává meritorní posouzení odvolání obce Nitry okresnímu úřadu.

Za tohoto stavu nelze v nař. rozhodnutí shledávat — jak by se mohlo zdát podle znění enuntiatu — výrok, že se zrušuje výměr okresního úřadu z 22./VI., nýbrž pouze výrok, že se zrušují výměry okresního úřadu z 28./VII. a 2./IX., že odvolání obce Nitry podané z výměru z 22./VI. jest pokládati za podané včas a že jest o něm rozhodnouti meritorně.

Na sporu jest pak v podstatě toliko otázka, kde jest podati odvolání z rozhodnutí okresního úřadu ve věci obecní dávky z přírůstku hodnoty nemovitostí. Žal. úřad zastává názor, že u obecního úřadu, kdežto st-le sdílí názor okresního úřadu, že odvolání takové jest podati u okresního úřadu. Tomuto názoru posléze uvedenému nutno přisvědčiti.

Jest mimo pochybnost, že rozhodovati o odvolání z rozhodnutí obecního zastupitelstva ve věci dávky z přírůstku hodnoty nemovitostí podle § 19 odst. 3 dáv. prav. (vl. nař. č. 143/22) za účinnosti organizačního zák. č. 125/27 přísluší okresnímu úřadu, který také v daném případě rozhodl.

Řízení, které ve věcech náležejících do působnosti politických úřadů, provádějí okresní a zemské úřady, upraveno je správním řádem vl. nař. č. 8/28, které v hlavě V. upravuje také řízení odvolací. Poněvadž rozhodovati o odvolání z usnesení obecního zastupitelstva ve věci dávky z přírůstku hodnoty nemovitostí spadá do působnosti politických úřadů, a věc tím, že okresní úřad o odvolání již rozhodl, zcela nepochybně vstoupila do funkční sféry politických úřadů, dlužno otázku posouditi podle předpisů správního řádu. Tím je však implicitně řečeno, že nelze zde aplikovati ustanovení § 5 zák. čl. XX:1901, neboť tento zákonný článek podle výslovného ustanovení § 135 bodu 6 správ. ř. s účinností správního řádu pozbyl platnosti.

Kde podávati odvolání proti rozhodnutím politických úřadů, stanoví § 76 správ. ř. předpisem, že odvolání podati jest vždy u úřadu, který ve věci rozhodl v první stolici. Poněvadž správní řád vztahuje se pouze na řízení, které provádějí úřady politické (§ 1), nelze »úřadem, který ve věci rozhodl v první stolici« v § 76 rozuměti úřad jiný, nežli úřad politický, tedy buď úřad okresní, nebo úřad zemský, podle toho, který z nich in concreto rozhodoval v I. stolici. Oporu pro tento názor poskytuje i § 78 správ. ř.

Předpis tento dává úřadu, »u něhož odvolání má býti podáno (§ 76)«, t. j. tedy podle § 76 »úřadu, který ve věci rozhodl v první stolici«, kompetenci odmítnouti odvolání opožděné aneb jinak nepřípustné. Poněvadž § 1 správ. ř. upravuje toliko řízení před úřady politickými a § 78 odst. 1 tedy dojista nemá a ani nemohl by míti na mysli úřad jiný než úřad politický, je z toho patrné, že také »úřadem, který ve věci rozhodl v první stolici« a který je identický s úřadem uvedeným v § 78 odst. 1 správ. ř., možno rozuměti toliko úřad politický.

Smysl ustanovení § 76 je — za platnosti zásady dvou instancí politických, vyslovené v čl. 8 odst. 1 org. zák. — tedy ten, že odvolání podati jest u toho politického úřadu, jehož rozhodnutí se běře v odpor,

a nikoliv u toho úřadu, jehož rozhodnutí se strana odvoláním dovolává. Dále význam jeho nesahá. I když tedy jde o věc, která — prve než došla na úřad politický — projednávána byla instančně úřadem obecním, nelze — jakmile o ní rozhodl úřad okresní — »úřadem, který ve věci rozhodl v první stolici« ve smyslu § 76 správ. ř. rozuměti úřad obecní, nýbrž toliko úřad okresní.

Bylo tedy také v daném případě odvolání z rozhodnutí okresního úřadu z 22. června 1930 podati podle § 76 správ. ř. u úřadu okresního, jak správně znělo poučení k rozhodnutí tomu připojené. Poněvadž odvolání obce podáno u úřadu obecního a k okresnímu úřadu došlo teprve po uplynutí odvolací lhůty 15denní, bylo podáno pozdě, a okresní úřad výměrem z 28. července 1930 právem je odmítl. Nař. rozhodnutí, spočívající na opačném nesprávném právním názoru, bylo proto podle § 7 zák. o ss zrušiti.

Č. 10.389.

Š k o l s t v í: Podle kterých předpisů jest posuzovati zřízení soukromé školy k výcviku šoférů a jakou kvalifikaci lze požadovati na správci školy takové?

(Nález ze dne 3. března 1933 č. 55.)

V ě c: Josef H. v P. proti ministerstvu školství a národní osvěty o zřízení soukromé školy k výcviku řidičů automobilů.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím nevyhovělo min. škol. odvolání st-le podanému proti výměru zemského úřadu v Praze ze 4. října 1929, kterým byla zamítnuta žádost jeho za povolení ke zřízení soukromé školy s právem vyučovati samostatnému řízení osobních automobilů s výbušným motorem v P. a potvrdilo nař. výměr v tom smyslu, že oznámení z 29. srpna 1929 o zřízení shora uvedené soukromé školy nelze vzíti na vědomí a že se otevření této školy zakazuje podle § 10 prozatímního zák. o soukromém vyučování č. 309/1850 ř. z. — — — —

O stížnosti uvážil nss toto:

Stížnost namítá nejprve, že ustanovení provisorního zákona z 27. června 1850 č. 309 ř. z. o soukromém vyučování nelze pro jeho zastaralost aplikovati na složité vztahy dneška. Má-li touto námitkou býti vyjádřeno, že zákon ten pro změněné životní poměry a názory doby pozbyl platnosti, stačí poukázati na všeobecnou zásadu právní obsaženou v § 9 o. z. o., podle kterého zákony působí potud, pokud jich zákonodárce nezměnil nebo výslovně nezrušil. Že by se tak stalo, stížnost ani netvrdí a jest proto námitka tato bezdůvodná.

Dále namítá stížnost, že předpisu § 3 bodu 3 cit. zák., podle kterého musí žadatel prokázati po vědecké stránce takovou kvalifikaci, která se žádá od učitele na státní škole stejného druhu, nelze na st-le použití, poněvadž státních škol pro výchovu řidičů motorových vozidel v republice čsl. dosud není, a požadavek takové kvalifikace tedy odpadá; jen tehdy by se předpis tento dal na st-le aplikovati, kdyby se na všech státních